Az Egyesül
Forr
ás:
AID

Az Egyesült Királyság teljes haemophilás populációjának mortalitása a HIV-infekció előtt és után

Cikk: S.C. Darby és mtsai. - Nature 377, 79, 1995

Az Egyesült Királyság Nemzeti Haemophilia regisztere 1976 óta nyilvántart minden A haemophilián (VIII. faktor deficiens) és B haemophilián (IX. faktor deficiens) beteget. 1977 és 1991 között a regiszterben 2448 súlyos haemophiliás és 3820 közepesúlyos és enyhe haemophiliás férfi szerepelt a regiszterben. Az 1993 január 1-i adatok szerint közülük 82%-a volt életben, 15% halt meg, és csupán 3% nem volt elérhető a követéses vizsgálat során.
Az 1979 és 1986 között a haemophiliás betegek kezelésére használt vérkészítmények egy része HIV-vel volt fertőzve. Ilyen plotenciálisan fertőző készítménnyel 4042 beteget (2037 súlyos és 2006 közepesúlyos-enyhe haemophiliást) kezeltek. 1985 decemberevég a súlyos haemophiliások 78%-ánál, 1993 januárig 90%-ánál, a közepesúlyos-enyhe haemophiliásoknak pedig 52%-ánál, ill. 74%-ánál végeztek el a HIV-ellenanyag vizsgálatot. 1020 súlyos és 207 közepesúlyos-enyhe beteg bizonyult HIV-szeropozitívnak. A szeropozitívok közül 441-nél rendelkezésre állt egy előző szeronegatív eredmény is, így a szerokonverzió időpontja is beszűrhető volt. A két csoport esetében a szerokonverzió időpontjának becsült medián értéke 1986 október, ill. 1986 december volt.

A súlyos haemophiliás betegek évi mortalitása 1977 és 1984 között állandó, 8 esnélék volt, amely 1991-92-re fokozatosan 28 esnélékre nőtt. Ha a HIV-fertőzöttséket és a szeronegatívokat külön-külön értékelték, nyilvánvalóvá vált a két csoport mortalitása közötti jelentős különbség. A szeropozitívok évi mortalitása fokozatosan 81 esnélékre nőtt 1991-92-re, míg a szeronegatívoké továbbra is az 1977-84 közötti értéken, 8 esnélékn maradt. Hasonló különbséget észleltek a HIV-fertőzöttség szerint a közepesúlyos-enyhe haemophiliás betegek csoportjában is. A szeronegatívok évi mortalitása még 1991-92-ben is csak 4,1% volt, míg a szeropozitívok esetében fokozatos növekedést találtak. 1991-92-ben már évi 84,7% volt a betegek halálozási rátája.Abban a csoportban, ahol HIV-ellenanyag vizsgálat nem történt, az évi mortalitás kb. annyos volt a HIV szeronegatívok csoport jában talált mortalitással.

Nagyon lényeges megfigyelésnek bizonk az, hogy bár a súlyos haemophiliások általában lényegesen több faktor-koncentrátumot kaptak, mint a közepesúlyos-enyhe betegséghen szenvedők, a HIV-fertőzöttek évi halálozása hasonlóan alakult a két csoport ban. A HIV szeronegatívok között a halálozás a haemophiliás betegek esetében már korábban is ismert okokra (koponyán belüli vérzés, hepatitis és következményes májbetegességek, májrák, stb) volt továbbra is viszonyesetheti, a többi halálok nem fordult elő gyakrabban e csoport ban, mint az összlakosság körében. Ezzel ellentétben a HIV-fertőzöttek között az 1985 és 1992 között bekövetkezett 403 exitus közül 235 esetben az AIDS-t regisztrálták halálokként, a többi 168ként is több halálozás oka a HIV-fertőzéssel asszociált betegség, pl. non-Hodgkin lymphoma (12), infekciók (11) vagy pneumonia (12) volt.

Megbeszélés
Ezek az előe olyan közölt adatok, amelyek egy olyan csoport mortalitására vonatkoznak, melyben csaknem minden potenciálisan HIV-fertőzött egyén fertőzöttségét ellenőrizték. Így egy nagy és teljes populációban lehetett bizonyítani, hogy azokna a betegeknek a halálozása, akik a kezelés következtében HIV-vel fertőződtek, több, mint tízszeresére nőtt, míg azoké a betegeké, akik elkerülték a fertőzést, változatlan maradt. Kiszámítható, hogy a HIV-fertőzöttek csoport jában a 403 esttált beteg közül 343 nem halt volna meg a vizsgált időszakban, ha elkerülte volna a HIV-fertőzést. A halálozás növekedése független volt a haemophiliás súlyosságától, így tehát a kezelésre alkalmazott véralvadási faktor készítmények össz-mennyiségétől is.

Ezek az adatok egyértelműen bizonyítják a HIV-1 fertőzés jelentős hatását a mortalitásra. Nem véletlen tehát, hogy a Nature szerkesztőségi cikke (377, 1, 1995, Meggyőző adatok a HIV és az AIDS kapcsolatára vonatkoznak), ill. a Lancet R. Horton által írt kommentárja (346, 656, 1995, Beismert-e végre P. Duesberg a vereségét?) azt hangsúlyozzák, hogy ezek az adatok egyértelműen igazolják a HIV kórokozó szerepét az AIDS-ben. Ideje lenne annak - írják e cikke -, hogy Peter Duesberg és követői,

akik hosszú évek óta hangoztatják az ezzel kapcsolatos nézeteiket, tévedéseiket végre nyilvánosan beismerjék.